

در فصل پیش ۵۸۰ بازی طراحی کردیم در فصل جدید تا الان که حدود ۴۰۰ قسمت از برنامه پخش شده است ۱۱۲ بازی طراحی کرده‌ایم. یک تیم هفت نفره داشتیم که الان پنج نفر هستند و اینها همه خوره بازی هستند. در دفتر کار برای خودمان تورنمنت راه انداختیم و هر پنج نفرمان مریض بازی هستیم

گفت‌وگو با پیمان پورمقیمی

برنامه‌ساز مطرح مسابقه‌های تلویزیونی

طراحی مسابقه

کاملاً ایرانی ریسک دارد

آتین جامی
خبرنگار

پیمان پورمقیمی تهیه‌کننده، کارگردان و برنامه‌ساز مسابقات تلویزیونی است که این روزها مسابقه وی با نام «هوش برتر» از شبکه نسیم پخش می‌شود و مخاطبان بسیار دارد. او با فعالیت در برنامه هوش برتر تجربه حرفه‌ای موفقی برای خود رقم زده و همکاری در کنار بازیگران بزرگ و باتجربه‌ای نظیر امیرحسین مدرس، افشین ذی‌نوری و... باعث توفیق هوش برتر شد. سری دهم هوش برتر از ۲۷ اسفند ۹۸ تا ۴ اردیبهشت ۹۹ در ۳۸ قسمت ۴۵ دقیقه‌ای با اجرای افشین ذی‌نوری پخش شد. در این سری ۶۴ شرکت‌کننده حضور داشتند و برای نخستین بار از مرحله فینال گروهی به بعد، رقابت‌ها به صورت رفت و برگشت برگزار شد. سراغ پورمقیمی رفتیم تا در مورد تولید مسابقات تلویزیونی و چالش‌های این عرصه با او گفت‌وگویی داشته باشیم.

شما حداقل یک دهه است که به‌طور مستمر در حوزه مسابقه‌سازی فعالیت دارید. همیشه هم سعی کرده‌اید که مسابقه‌هایی با طراحی ایرانی داشته باشید و حالا که به هوش برتر رسیده‌اید فکر می‌کنم برندی مخصوص به خود شماست چرا اینقدر روی «ایرانی بودن» و «بومی کردن» تاکید دارید به ویژه که الان خیلی‌ها سراغ «کپی‌های خوب» رفته‌اند؟

من با کپی صد درصدی مخالفم چون مسابقه‌های خارجی نه به فرهنگ ما می‌خورد نه ساختار مسابقه‌های آنها با ما یکی است و بعد ما بدون در نظر گرفتن اینها همان مسابقه‌ها را عیناً می‌خواهیم اینجا پیاده کنیم اما می‌بینیم نمی‌شود. از خود شرکت‌کننده تا ساختار همه چیز اینجا تغییر می‌کند چون هنوز فرهنگش پیدا نشده است. مثلاً مردم آنجا حتی در یک مسابقه با درجه ضعیف کاملاً راحت هستند اما اینجا شرکت‌کننده وقتی

اینجا جلوی دوربین می‌آید خودش نیست و گویی فیگور عکاسی می‌گیرد.

برنامه‌سازی که سراغ مسابقه‌های خارجی می‌رود اینها را می‌داند؟

کسی که سراغ مسابقه خارجی برود بدون این که ساختار را بفهمد و این نکته‌ها را در نظر بگیرد فریب می‌خورد و بعد مسابقه‌ای که پیاده‌سازی می‌کند مثل شیر بی‌بال و دم است که هر قسمت آن را کنار بگذارید دیگر به شیر نمی‌ماند و شکست می‌خورد.

با این حال فکر می‌کنم خود شما در طراحی‌هایتان به این مسابقه‌ها و گیم‌شوها توجه داشته‌اید و حتی پیگیری و دنبال می‌کنید.

بله من کاملاً پیگیر این مسابقه‌ها هستم. «نشان برتر» در سال ۹۰ که چند فصل از آن روی آنتن شبکه دو رفت از جمله مسابقه‌هایی بود که خیلی دیده شد

و در ژانر مسابقه‌های قدرتی بود. قبل از نشان برتر کلی از مسابقه‌ها و برنامه‌های تلویزیونی این مدلی را تماشا کردم، حدود ۷۰ یا ۸۰ مسابقه دیدم که هنوز هم در آرشیوی نگه‌شان داشته‌ام. همه این مسابقات را می‌دیدم نه برای کپی، برای این که ایده بگیرم و شما هیچ آیتمی از برنامه‌های مرا پیدا نمی‌کنید که کپی باشد چون از هر ایده‌ای که گرفتم سعی کردم با فرهنگ خودمان بومی سازی‌اش کنم. مثلاً مسابقه «این خانواده» را در شبکه سه داشتم و همان را با مسابقه‌های دوران کودکی‌ام بومی‌سازی کردم. مسابقه‌هایی مثل «پازل»، «دوز بازی» یا... را در فرم بزرگ ساختم و در چند فصل پخش شد و خیلی هم مورد استقبال قرار گرفت.

در هوش برتر که ۱۰ فصل آن در یکسری روی آنتن رفت و الان سری دوم با قالبی جدید پخش می‌شود چطور؟ باز هم به مسابقات جهانی توجه داشتید؟

همه مسابقات دنیا در این سال‌ها به سمت اطلاع عمومی رفته است اما ما یک پله بالاتر رفته‌ایم و به سمت هوش و استعداد حرکت کردیم، ۵۸۰ بازی طراحی کرد که همه آنها با مضامین هوش شکل گرفت.

چرا همین اتفاق برای سایر گیم‌شوها رخ نمی‌دهد؟ قطعاً طراحی یک برنامه سختی‌های زیادی دارد اما چرا هر سمت کپی‌هایی روند؟

سختی‌هایش در یک کلام خیلی بیشتر از چیزی است. فکر می‌کنید. شما دائم باید بازی طراحی کنید همان‌ها که گفتم در فصل پیش ۵۸۰ بازی طراحی کردیم در فصل جدید تا الان که حدود ۴۰۰ قسمت از برنامه پخش شد است ۱۱۲ بازی طراحی کرده‌ایم. یک تیم هفت نفره داشت که الان پنج نفر هستند و اینها همه خوره بازی هستند. در دفتر کار برای خودمان تورنمنت راه انداختیم و هر پنج نفرمان مریض بازی هستیم. (با شوخی می‌گوید)

هنر ایرانیزه کردن

پیمان پورمقیمی با کپی کاری مشکل ندارد اما از یک طرف معتقد است که نباید همه برنامه را کاملاً کپی کرد و از طرف دیگر ریسک یک مسابقه کاملاً ایرانی را نیز بالا می‌داند. در رابطه با مرز باریک ایرانیزه شدن کارهای خارجی و طراحی برنامه‌های خارجی با او صحبت کردیم.

خیلی از مسابقه‌های خارجی هستند که حتی برنامه‌ساز نمی‌داند می‌گیرد یا نه اما باز هم آن را در تلویزیون پیاده می‌کند و بعد می‌فهمد جذابیتی هم نداشته است. چرا؟

خیلی از بازی‌ها برای وقت تلف کردن است. بازی‌های زردی هستند که در نگاه اول توجه جلب می‌کنند. بسیاری از گیم‌هایی که بچه‌ها به سمت آنها می‌روند جنگی است و خلایق در آنها اهمیت چندانی ندارد. اینها بیشتر بازی‌های

تجاری هستند نه فرهنگی. «هوش برتر» مسابقه برای هوش است و براین اساس طراحی صورت گرفته است. از طرف دیگر همان برنامه‌ها که کپی کردن‌شان گاهی ریسک است وضعیت بهتری دارند. طراحی صفر تا صدی یک برنامه سخت و پریسک است و نمی‌دانید می‌گیرد

با خیر و مخاطب از آن استقبال می‌کند یا دوستش ندارد. ذائقه مدیران، کارشناس، مخاطب و حتی رسانه را باید بدانید و اینها سخت است. از جیب‌تان باید خرج کنید، آماده‌سازی کنید و به شبکه نشان دهید. پس بهتر همین است مسابقه‌ای را که جواب داده و نمونه خارجی دارد همان اول نشان دهید؛ یا شبکه قبول می‌کند یا نمی‌کند.

ابتدا گفتید برای خودتان در تلویزیون مخالف کپی هستید؛ چرا؟

کپی کردن اشکالی ندارد. مسابقات در دنیا هم یک نسخه تولید می‌شود و در بسیاری نقاط اجرا می‌شود و اشکالی ندارد اما با کپی صفر تا صد مخالفم، کپی‌ای که بتوانید بومی‌سازی کنید، خوب است. «عصر جدید» این کار را کرد با این که دست و بالش بسته بود اما خوب توانست کار را ایرانیزه کند.

دوره‌می چطور که تقریباً همه ساختار را کپی کرده است؟

دوره‌می اتفاقاً با اجرای حرفه‌ای مهران مدیری خوب درآمد است. مهران مدیری هم نشان داده است فرد خلاق است و در همه حوزه‌ها خوب عمل کرده است. او خیلی هم تنوع طلب است؛ سریال کار می‌کند، تاک‌شو اجرا می‌کند، خوانندگی می‌کند و حالا هم مسابقه اجرا می‌کند و در همه اینها خوب هم عمل کرده است.